

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De Sacramento Confirmationis Rubricae seu instructiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

baptizandus esset, Archiepiscopus consulatur: qui item statuat, quando illa interrogatio adhibenda sit, Meretur à parentibus?

Patrinus tamen semper assistat, tanquã qui pro baptizando spondeat.

Genus sexus debet, qui baptizãdus est, fidem profiteri, Baptismumq; petere.

Baptizetur per immersionem, vt ritus Ambrosianę Ecclesię postulat si quidem commodè fieri possit; alioqui per infusionem.

Tit. de Ind
pag. 54.

Quomodo autẽ qui baptizatus est, profiteatur, siue à patrinis, quorum proprium officium est, siue ab alijs ab Archiepiscopo probatis, Concilio Prouincia li primo expressum est, quo loco de Iudeis agitur.

DE SACRAMENTO
Confirmationis

Rubricę seu instructiones.

Quę Parochus, alijve sacerdotes curent, atque exequantur, Episcopo sacramentum Confirmationis ministrante.

QVI per Baptismũ Christiani facti sunt, quoniam ij adhuc imbecilli in spiritali certamine viriliter pugnare non queunt; Christianis sacramento, quo spiritus sanctus in corda fidelium se infundit, roborari, nisi aliud illius efficienciã impediatur, aduersus omnes carnis, mundi, & Diaboli impetus fortiores sunt, nouęq; virtutis robore firmiores Christi milites esse incipiunt. ob eam causam Confirmatio sacramentum hoc appellatur. cuius sacramenti ministrandi solus Episcopus habet potestatem ordinariam. At Parochus tamen pro curę sue munere in eo inuigilabit, vt aliquas etiam partes curet atque exequantur, quę ad illud pię religiosęq; suscipiendum attinent.

Primum igitur Dominico, festo die, qui solennem huius sacramenti administrationem proximè præcedat, pastorales Archiepiscopi literas promulgabit; vnde etiam instructionem sumet sermonis & cohortationis suę.

Argumentum quoque ei vberissimum ad instruendum populum suppeditabunt, sacramenti huius vis, natura, & dignitas, salutaressq; effectus; ac præterea rituum & ceremoniarum quę adhibentur, sanctiores significationes: qua in re etiam catechismi Romani doctrinam, & sententia patrum appositas habebit.

Materia huius sacramenti est Christum, quod ex oleo & balsamo, soleni Episcopi consecratione conficitur: atque id non omni quouis tempore, sed statto sacro solenni q; die cęnę Domini. Hinc ostendet Parochus, quanta religione, quantis virtutibus, quam multis recte factis conscientia Christiani hominis nitere debeat; quandoquidem nitorem illum oleum significat. quod cum pingue sit, natura q; sua diffuat, gratię etiam plenitudinem exprimit; quę per Spiritum sanctum à Christo capite in alios redundat, atque effunditur. Hic locus est, quo Parochus demonstrabit illa diuinę gratię muneris fidelibus collata: ex quibus diuinę misericordię abundantiam pietatis officijs agnoscant, religiose q; recolant. Virtutum autem omnium, quibus homo Christianus circumfluere debet, suauitatem in omnem partem diffundere illum oportere, significat illud quo linitur, balsamum oleo mixtum; cuius odoratus iucundissimus diffluit. quod idem, quoniam putrescere nõ finit, quę illo fuerint circumlita, ostendit, hominem confirmatum facilius à contagione peccatorum defendi posse.

Forma illa solennis, qua Episcopus in sacramento hoc ministrando vtitur, plena mysterijs est: quibus etiam populo explicandis Parochus studium adhibebit: diuinam potestatem, quę, vt principalis causa in sacramento operatur, ostendet in ijs verbis: In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Tum præterea in ijs verbis, Confirmo te Christiane salutis, obseruabit, atque adeo exponet robur animi, & spiritus, quod per sacram vnctionem fidelibus ad salutem tribuitur: id quod latius explicabit ab effectibus huius sacramenti, qui mox infra ordine exponuntur. Sed huius diuini roboris fortitudinis, quę hoc sacramento confertur, exemplum longè omnium maximè

Act. 2.

mè illustre Parochus facile ab sanctis Apostolis sumet: qui antea quidem imbecilles, timidiq; clausis œdibus se continebant; sed ubi postea die sacro Pentecostes spiritum sanctum acceperunt, facti sunt viri fortes, constantissimi, atque ad omne certamen & pugnam pro fidei confessione, & propagatione expeditissimi: ita ut summa Apostolica virtutis contentione vniuersum orbem terrarum, breui etiam repugnâtib; importunissimis hostibus, Euangelij luce collustrarent. Atque huius quidem generis copia ex alijs quoque locis magna Parocho concionanti suppeditabitur.

Obseruabit item Parochus, dum sancte Confirmationis formulam Episcopus profert, ab eo simul imprimi fronti eius quem confirmat, signum Crucis. Primum eo ritu ostendet, Christianum hominem, non verecundiam, quæ in fronte maximè elucet; neque metu, nec periculo perterrerem ynquam debere, quin palam, & liberè Iesum Christum ignominiosè pro peccatis nostris Cruci affixum, & omnem eius doctrinam confiteatur. Deinde appositè etiam exponet, illo crucis signo quo Christus Dominus triumphauit, Christianum hominem, in cuius fronte, dum confirmatur, illud imprimitur, in numerum adscribi fortissimorum eius militum.

Hunc instruendi populi locum instantus, admirabiles etiam alios huius sacramenti effectus diligenter exponet. illum præsertim, qui ad spiritus sancti septem dona pertinet: de quibus cùm alij Patres, tum S. Ambrosius ita loquitur. Sequitur spiritale signaculum, quod audistis hodie legi, quia post fontem superest, ut perfectio fiat, quando ad inuocationem sacerdotis spiritus sanctus infunditur: spiritus sapientiæ, & intellectus, spiritus consilij, atque virtutis, spiritus cognitionis, atque pietatis, spiritus sancti timoris, septem quasi virtutes spiritus. Et omnes quidem virtutes ad spiritum pertinent, sed iste quasi Cardinales sunt, quasi principales. Quid enim tam principale, quàm pietas? Quid tam principale, quàm cognitio Dei? Quid tam principale, quàm virtus? Quid tam principale, quàm timor Dei? Sicut ti-

mor seculi infirmitas, ita timor Dei magna est fortitudo. Iste sunt septem virtutes, quando consignaris. Nam ut ait Apostolus sanctus: Quia multiformis est sapientia Domini nostri, & multiformis sapientia Dei; ita multiformis est spiritus sanctus, qui habet diuersas variasq; virtutes.

Cùm dona Spiritus sancti Parochialibus suis exponet, illos etiam ad id inflammabit, ut ea cùm frequenter, tum verò quo tempore hoc sacramentum ab Episcopo ministratur, animo menteq; reputet, ac simul videant in tanta diuinorum munus gratia progressiones suas.

Repete, inquit sanctus Ambrosius, quia recepisti signaculum spiritale, spiritum sapientiæ, & intellectus, spiritum consilij, atque virtutis, spiritum cognitionis, & pietatis, spiritum sancti timoris: & serua, quod accepisti. Signauit te Deus pater, confirmauit te Christus Dominus, & dedit pignus spiritus in corde tuo, sicut Apostolica lectione didicisti.

In Pentecoste præcipuè hoc sacramentum ministrari ostendit, quoniàm eo maximè die Apostoli Spiritus sancti virtute roborati confirmatiq; sint: cuius facti recordatione fideles admonebit, quæ quantaq; mysteria in sacra Confirmatione cogitanda sint.

Episcopus eam leuiter in maxilla cedit, quem Chrismate confirmat. Hunc ritum Parochus ita docebit, ut sciat homo Christianus, se iam militè esse, cuius pugna, & victoria eluceat in patiendis iniurijs, non in illis inferendis: deinde se in Christiana militia constitutum esse, in qua non huius vite iucunditates & commoda querat, sed incommoda potius, atque adeo mala multa patienter ferat: at præterea intelligat officij sui esse, in acie stare, telaq; vnde veniant obseruare; ita ut quamuis illis telorum ictibus corpus, honor, opesq; ledantur, anima tamen nullo pacto offendatur.

Patrinum hoc etiam sacramento adhiberi ostendet, ut sciat Christianus, se Spiritus sancti gratia perfectionem ita esse assecutum, ut sibi ipse tamen non fidat, sed aliorum, qui vel ætate, vel disciplina prouectiores sunt, monita consiliaq; libenter audiat, atq; amplectatur.

Postre.

Postremo pacem confirmatis dari ostendet, vt intelligant, se gratiæ celestis plenitudinem, & pacem, quæ exuperat omnem sensum consecutos esse.

Ex ijs omnibus denique ritibus facile parochialibus suis demonstrabit, quâti momenti sit esse confirmatum.

Iam verò sacramentum hoc, vt mox supra demonstratum est, cum sit res sanctitatis plena, per quam fidelibus diuina munera tam largè impertiuntur: Parochus id vigilantissimè studebit, vt sui parochiales, qui nondum confirmati sunt, nullam in eo suscipiendo negligentiam committant; vtq; præterea pie religiosèq; suscipiant.

Si quos autem negligentes animaduertit, eos paterna obnigatione id valde cohortabitur, vt ad Confirmationis sacramentum suscipiendum, data præsentia Episcopi ministratiõnem celebrantis opportunitate, festinent; alioquin illis timendum valdè esse demonstrat, quicum potuerint, in re salutari tam negligentes extiterint. Atque in Confirmationis sacramento suscipiendo negligentes, vt decreto provinciali ex canone Rhemensi cauetur; canonicis subiaceant disciplinis. Et præterea parentes, quorum negligentia id factum est, ex libro penitentiali penitentiam olim egisse annos tres apparet.

Preparatio ante ministratiõnem sacramenti Confirmationis.

PAUCIS ante ministratiõnem diebus, Parochus in cuius Parochia huius sacramenti ministratio inducitur, primò orationem publicam instituet, vt sui diuinæ gratiæ dona vberrimè recipiant, distinctè per familias notabit, qui hoc sacramentum nondum susceperint, indicemq; illorum rectè atque ordine conficiet.

Pueros describet, qui annum octauum attingerint. quam ætatem si quos rationis vsu, deuotionisq; studio antecedere forte viderit, eos quoque in numero eorûm adscribet, qui Confirmationis sacramento initiuntur; vt Spiritus sancti virtute confirmati, accedant etiam ad præstantissimum Eucharistiæ sacramentum.

Qui in puerili ætate confirmati fuerint, ij, vt ætate procedente à parentibus ea de re fiant certiores, Parochus moneat. Aegrotos præterea nondum confirmatos designabit, eosq; Archiepiscopo denunciabit, vt ne ingrauescente morbo sine hoc sacramento decedant.

No: audis nominibus eorum, qui Confirmationem suscipient, hoc curabit, vt si qui turpe nomen habent, illud mutant, sumantq; in Confirmationis sacramento nomen Sancti alicuius, quem in cælis patronum deligant, & ad imitationem sibi proponat ad piè agendum, illius virtutum exemplis, recordationeq; excitati. quam in sententiam dicet etiam, vt supra in sacramento Baptismi demonstratum est.

Præmonebit vt nemo excommunicatus, interdictus, in graui, publicoq; peccato iacens, accedat ad hoc sacramentum; neque qui in Paschate communionem abstinerit.

Illud verò maximè hortabitur, vt hoc sacramento cum Spiritus sancti gratia vberrimè conferatur, ad eam consequendam se ieiunij, elemosina qui per facultates possunt, alijsq; pietatis officijs & operibus parent; atque in primis frequentiori, & ardentiori religiosa orationis studio deuotè se se exercent, exemplo sanctiorum Apostolorum; qui dum expectarent Spiritum sanctum, perseuerantes erant in oratione, & ieiunio. sed efficiet saltem, vt pridie diei Confirmationis ieiunent, qui possunt.

Hoc verò diligenter curabit, vt de peccatis confiteantur; confessiq; ad Confirmationis sacramentum accedant; tum confirmati sacram communionem sumant: qui ordo communionis post confirmationem sumendæ, si commode seruari poterit, antiq; consuetudini erit accommodatus. seruent certè illi, qui ad id rectè præparari, tunc primùm sacram communionem percepturi sunt.

Confessionis autè præstitit testimonium scriptum ei præbent, cui cura hæc commissa est.

Præmonebit item, vt omnes mane ieiunii illud suscipiant; quemadmodum & ieiunus Episcopus ministrat.

Vt mares, tam qui Confirmationem susceptu-

Act. 1.

scepturi sunt, quam qui ad eam patrini adhibebuntur, vestito simplici, moderato, & modestæ Christianæ conscientia accedant; & arma item deponant. Idem femine præsentent: ita scilicet, ut ne fucio, & pigmentis facie ilita, nõ immoderato capitis, corporisve ornatu accedant; sed ita, ut cum capite rectè velato sint, tum reliquo vestitu, cultuq; eiusmodi, qui Christianas mulieres, grauesq; decet.

Ut omnes qui confirmandi sunt, accedant non incompositis, atque vsq; adeo promissis capillis, ut penè frons obtegatur. Neque rursus fronte sint aut fortè madida, aut sordibus conspersa. Pridie igitur dici quo Confirmationem suscipient, caput lauent, aut mundent; capillos item tonderi curent.

De modo procedendi ad sumendum

Confirmationis Sacramentum.

Constituta die benè mane omnes & mares & femine cum suis patrinis in Ecclesiâ suâ Parochialem ad signũ campanarum conveniant, ut hora tertia confirmari possint. inde præeunte Parocho, parochialiq; sancti Patroni vexillo, ut moris est prælato; ad Basilicam Metropolitanâ; aut collegiatam, aliãve, ybi hoc sacramentum Archiepiscopus ministraturus est, bini ordine procedat. Quam verò diem, & Ecclesiam certam Archiepiscopus ad hoc sacramentum ministrandum unicuique vicinæ parochiali constituerit: id ita cuncti seruent, ut ne quisquam neque alia die, neque in alia Ecclesiâ illud sumat: nisi fortasse constituta eâ die necessariò impeditus sit.

Venient autem primò in locum, scribendis illorum qui confirmandi sunt schedulis præfinitum. Eoq; loci testimonium præstitæ confessionis sacerdotibus, acolutisq; dabunt, huic curæ præfectis. Deinde ut experiendo cognoscatur, an & ipsi qui confirmandi sunt, & patrinorum, quos rudiores esse probabile sit, orationem Dominicam, salutationem Angelicam, symbolũ Apostolorum, & Decalogum rectè norint, Parocho in primis, & reliquis de-

putatis memoriter reddant; nisi tamen id in confessionis sacramento præstitisse, in testimonio ipsius confessionis appareat.

Idem femine exequentur loco decenti, sibi potissimum separatimq; cõstituto. Vbi hæc fidei rudimenta reddiderint, accipiant singuli statim suscipiendæ Confirmationis schedulam: inde ad suã quicquæ Ecclesiæ partem, femine ad septentrionalem, mares ad australem reuersi, pijs precationibus meditationibusque parent se ad sacramentum hoc deuotè receptuq; suscipiendum.

Quam schedulam vbi acceperint, alium patrinum quam in ea notatum nemo sibi quisquam eligat. Si verò quis ob causam eum mutet, schedulam item aliam sibi conficiendam statim curet, in qua is scribatur.

Quibus locis fideles conveniunt, nõ fusi vagè varieg; dispersi sint, dum morantur; sed omnes simul, & qui confirmandi sunt, & patrinus, decenter se habebunt, ut sese piè cum silentio præparent, precibusq; vacent: aut etiam vnã cuncti litanias recitent; quod ut verè præstetur, ecclesiæ presbyteri, ac ministri diligenter curent.

Prouideatur etiam, ut omnes Missæ sacrificio deuotè intersint.

Cum ad inuocandum Spiritus sancti gratiam preces fient, omnes genibus flexis deuotè orabunt, in mysterij meditatione fixi quod præagendum est.

De Patrinis.

QVI confirmandi sunt, singuli patrinum sibi adhibent: cuius munus est, filiolum quem in Confirmatione tenuit, monere, eiq; tanquam ducem se præbere, ut in quotidiano spiritali certamine aduersarium vincat: sed & si rudem illum viderit, non solum fidei Christianæ documentis instruere, verum etiam ad viam salutis, virtutumq; Christianarum disciplinam erudire cohortationibus, atq; exemplis, ut in sacramento Baptismi traditum est.

Quamobrem patrinus is deligatur, qui non solum doctrinæ Christianæ instituta præceptaq; teneat; sed etiam qui vitæ piæ exẽplo ita se instruit, ut magister, vereq;

verèq; patrinus, ac dux alijs esse possit ad benè agendum, progrediendumq; in via Domini.

Nec verò patrinus casu eligendus est, vt potè homo quispiam planè ignotus, aut verò hospes & peregrinus, cuius consuetudinem in posterum probabile sit minime habendam.

Patrinum autem vnum duntaxat ad hoc sacramentum quis deliget: matrinam item vnam.

Erit patrinus qui deligetur, vbi fieri potest, natu maior eo, quem sibi filiolum in Confirmatione suscipit; aut saltem id gratis, vt illius rectè instruendi partes officiumq; præstare queat.

Id denique seruabitur, vt (quoniam ita honestatis ratio postulat) neque foemina maribus, neque rursus foemina maribus patrini vel matrina adhibeantur. Neq; item minores quatuordecim annis, nisi quando necessitas aliter cogit. neq; pater item, aut mater: neque vir, aut vxor. Ne patrinus, qui in Baptismo, vel Catechismo adhibitus est, idem in hoc sacramento adhibeatur, nisi necessitate cogente. Nemo autem neque in hoc etiam sacramento patrinus sit, qui excommunicationis, aut interdicti vinculo irretitus tenetur: quive item Paschali tempore proximo sacram communionem non sumpsit: nec verò præterea, qui in graui, publicoq; peccato iacet.

Ne item patrinus sit, qui sacro Chrismate nondum confirmatus est. sed neq; quo die quis confirmatus est, eo ipso die alios confirmandos offerat. Idemq; in foemina seruetur.

Nemo patrinus, matrinave eodem die plures in Confirmationis sacramento teneat quam vnum, nisi ex Archiepiscopi facultate.

Hæc Parochus præmonebit, & cetera item, quæ pro temporum ratione Archiepiscopus præmonenda censuerit, literis eo nomine editis.

De Ecclesia, & apparatu ad Confirmationis ministrandè vsum.

ECCLESIA (quæ ampla, vt commode capiat multitudinem fidelium, qui confirmandi vicinjs Parochialibus commoda esse debet) distincta sit item

ad præscriptum tabulato, telavè, vt matres à foeminis separatim maneant, neve ordine dispositi, è conspectu, regione ve sint.

Collegiata quoque rectè erit, aut saltè eiusmodi, in qua aliquis cleri numerus sit, è quo sacerdotes, acoluthiq; deligi possint, qui solenni huic actioni ministerium operamq; nauent.

Parochus, Præfectus ve Ecclesiæ, vbi solennis huius sacramenti ministratio celebrabitur, eam piè ornabit ad præscriptum, præsertimq; altare maius, vbi ministrari solenne est.

Signum item campanarum solenne dari curabit, tum vesperi ante ad significandam huius ministerij celebritatem; tum mane, vt ad conueniendum in tempore omnes excitentur.

Apparentur autem atque instruantur commodo loco, & decenti, rebus ad scribendi vsum necessarijs mensæ duæ; vna in qua marium, altera in qua foeminarum nomina ordine exscribantur. Eæ verò ita distinctè, atque adeo seorsum collocabuntur, vt earum situs nullam commixtionem permixtionem confusionemve pariat.

Res porro, quæ ad ministrandè huius sacramenti vsum necessariae apparabuntur, erunt hæc.

Indumenta sacra, tum Archiepiscopi, tum assistentium.

Vasculum chrisimatis, in peluicula ritè & decenter accommodatum.

Lana gossipina, seu bambacium, ad vsum abstergendæ frontis sacro Chrismate illitæ: cuius bambacij tanta copia parabitur, quanta satis videbitur, pro ratione multitudinis fidelium ad Confirmationem suscipiendam conuenientium.

Mantilia duo vsui Ecclesiastico addicta, vnum ad abluendam, alterum ad abstergendum frontem.

Pelues duæ, vna ad bambacium colligendum, altera ad manus lauandas.

Medulla panis ad abstergendas manus, & manutergium.

Cerei duo, qui præferentur Archiepiscopo sacramentum hoc ministranti.

Vas aquæ ad alterum mantile madefaciendum.

De sacerdotibus, alijsq; ministris ad solennis huius ministrationis usum adhibendi, eorumq; officio.

DELIGENTER sacerdotes, alijve sacri ministri moribus graues, qui schedulas eorum scribant qui confirmandi erunt, qui huic officio satis sint.

In his potissimum vnus eligatur: cui vt supra recitent fidei rudimenta qui confirmandi sunt; & alius qui schedulis sub scribat.

Nemini schedulam sumendæ Confirmationis dabunt, qui patrinum, aut si foemina, quæ matrinam secum non habeat.

Patrinum, & matrinam adhiberi non sinit, nisi ijs conditionibus vt supra demonstratis.

Et verò anteaquam schedulam dent, hæc sædulò videbunt: an confirmandi sint ætate præscripta, an confessi, an que item habitu decenti; & omnino an aliquid habeant contra quàm præscriptum est. Instruent autem, vbi hæc viderint, ad præscriptum.

vt breui instruxerint, tum demum Confirmationis suscipiendæ schedulam dabunt: in qua nomen eius qui confirmandus est, patris item, & cognomen, parochia, aut locus notabuntur. patrini itè, & eius patris nomen, & cognomen, parochia, locus ve.

Si nupta erit, pro patris nomine ej adscribent nomen coniugis, cognomen verò familiæ, in qua nata est, & mariti itè. Idem de matrina nupta seruabitur.

Nomina autem singulorum, vt potè & eius qui confirmandus est, & patrini, à cap itè lineæ ponantur.

Formula Schedulæ.

N. filius. N. Parochiæ S. N.

Patrinus N. filius N. Parochiæ S. N.

Si matrimonio iuncta erit, formula adhibebitur hæc.

N. vxor. N. Parochiæ, &c.

Schedulis singulis subscribetur, vt sup. Schedulæ singulæ singulis dentur.

Præpositus ecclesiæ, in qua solennis hæc actio celebratur, aliusve qui dignitate præstet, ad vasculum Chriftatis, & ad librum pontificalem minister Archiepiscopo præsto erit, veste indutus, qua in choro ad diuina officia vtitur.

Minister alter adhibebitur, qui schedulas colligat, in ijsq; scripta nomina Archiepiscopo ordine recitet, voce quæ audiatur.

Is hæc animaduertet vt schedulæ ex formula rectè confectæ sint: vt prætereà nè patrinus alius adhibeatur, quàm in schedula notatus. itidem de matrina. ne item qui accedit; alterius parochiæ sit, quàm eius, quæ tum ad confirmationem vocata est.

Ne quis item alterius diœcesis sine facultate sui Episcopi, ad præscriptum Conc. Prou. 4.

Nec verò schedulas manu alterius scriptas, quàm eius, cui cura potissimum data est, accipiet; vt certum exploratumq; esse possit, de ijs, qui rudimenta recitarint.

Singulas demum schedulas vt accepit, ordine in filum acu infiget, quem paratum habebit.

Præsto erunt prætereà alij ministri duo, quorum erit, cæremonias ritè curare; vt scilicet qui confirmandi sunt, sinistrâ pedem supra dextrum suorum Patrino-runt ponant, manibus piè iunctis sint, & recti stent.

Videbunt item cætera vt seruentur, quæ de vestitus modestia præscripta sunt. Obseruabunt etiam, vt patrinus matrinave, vnum, vnamvè, nec verò plures in confirmatione eodem die teneat, nisi vt supra.

Aderunt item ministri alij duo: vnus, qui sigillatim dum Archiepiscopus confirmat, ordine abstergat bambacio frontes eorum qui confirmati sunt: tum idè bambacium, quod ad abstergendi usum adhibuerit, in peluim ab acolutho manibus sustentatam ponat; vt deinceps comburatur, combustumq; proiciatur in sacrarium. Alter qui mantili madido abluat frontes confirmatorum, & mantili altero abstergat.

Cauebit autem, vt ne guttula quidem aquæ è mantili madido in terrâ defluat. Ambo hi ministri moribus & ætate graues erunt, modestiæq; exemplis probati, ij præsertim, qui ad fœminarum confirmationem adhibebuntur.

His præsto erunt itidem clerici duo, vnus qui peluim gestet ad colligendi bambacij

tit. de confirm.

eij vsu: alter, qui alteram peluim habeat mantilis madefaciendi causa, ad frontes abluendas.

Alius item præter hos adhibebitur: cuius cura erit, confirmatos in ordine continere, dareq; operam, vt ne quisquã inde discedat, nisi cunctis qui in ordine sunt, confirmatis. Quos vbi confirmatos viderit, inde ad certum locum, cappellamve deducat, vbi litanijs, alijsque orationibus sanctè precentur, quoad Archiepiscopus precibus ritè peractis omnes solenni benedictione dimiserit.

Idem de fœminis confirmatis exequetur, illas etiam deducendo ad certum locum à maribus separatum, vbi itidem orent.

Sacerdos præterea pressio erit, qui prot Parochiarum ordo postulat, in Ecclesiam introducet eos, qui confirmandi sunt. Proinde ex schedula quam in manu habebit, ordine Parochiarum fideles ad Cõfirmationem euocabit: singulisq; parochijs locum constituet, viris quidem distinctum à fœminis.

Quo in officio ita aget, vt in tempore in troducatur, ne ministratiõni mora interponatur.

Acoluthi præterea aderunt duo, qui Archiepiscopo ministranti cereos accensos duos præferent: ostiarij duo, pluresve, qui ianuas custodient, vt ad confirmationem vocati ordine ingrediantur.

In Confirmatione hæc vt infra, seruabuntur.

P R I M V M in Ecclesiam introducti qui confirmandi sunt, mares vt dictum est, à parte australi, fœminæ à septentrionali manebunt.

Genibus item flexis, manibus ante pectus iunctis orabunt.

Omnes præterea alij, quicunque sacro illi ministerio adsunt, silentio sancto vtentur, sancteq; precabuntur.

Summa animi attentione spectabunt solennis mysterij celebritatem.

Mente secum reputabunt illa spiritus sancti dona, quæ sacramenti huius virtute fidelibus impartiantur.

Tacita etiam meditatione videbunt, quantoperè ipsis ijs donis indigeant.

Accersiti autem primò mares, deinde

fœminæ cum suis quique patrinis, matrinisve, graui incessu, non turbulento, & celeri præpropere gressu, manibus iunctis ad Confirmationem accedent: locoq; & ordine ad præscriptum monitorij consistent.

Archiepiscopus cum propius ad confirmandum accedet, ordine quisq; sinistrum pedem, vt supradictum est, supra dextrum patrinum, aut si fœmina est, matrinæ ponet, manibus deuotè iunctis. Quo in statu permanebit, quoad frons abluta, absterfasq; erit. Nemo autem frontem sacro Chrismate illitam attingat, ne Crucis quidem causa, nisi prius ablutam, atque absterfam. Inde postea omnes simul ordine ad constitutum locum venient, vbi sanctè precentur vt supra dictum est, vsque ad solennem Archiepiscopi benedictionem.

Post confirmationem quæ agenda sunt.

I M P E R T I T A confirmatis solenni benedictione, vnusquisque Parochus curet Parochiales suos reducere ad Ecclesiam suam, ordine quo venerunt: vbi hæc moneat.

Vt recens confirmati, ob sacramenti reuerentiam eo saltem die à frontis lotionibus abstineant.

Vt pro pietatis studio orationem Dominicam, salutationem Angelicam, & Symbolum, singulis septem diebus septies, qui literarum rudes sunt recitent; officium autem de Spiritu sancto septies itidem qui legere norint: memores septem cœlestium donorum, quæ illius sacramenti virtute acceperunt.

Vtq; solliciti sint in ijs religiosè conseruandis.

Vt anniuersarium statum illum diem, quo confirmati sunt, religiosius singuli pietatis officijs, & precibus colant: confessiq; sacram Eucharistiam sumant, vt benignissimo Deo gratias agant de donis acceptis.

Eum confirmationis suæ diem ob eam causam certo libro adulti notet: itidemque faciant parentes eorum, qui pueri confirmati sunt.

Cognitionem quoq; spiritualem denuntiabit quæ contracta est inter confirmatum, parentes eius, & patrinum.

Denique ad præscriptam formulam refert in librum quem paratum habebit, nomina & confirmatorum, & patrinarum, matrinarumve.

DE SACRAMENTO
Sanctissimæ Eucharistiæ.

Rubricæ, seu instructiones.

Quæ Parochus populum doceat.

Nihil habet Ecclesia hoc sacramento dignius, nihil admirabilius, nihil salubrius, nihil sanctius. Continetur enim in eo præcipuum & maximum Dei donum, & ipse omnis gratiæ, & sanctitatis fons, auctoriq; Christus Dominus.

Parochus igitur ut populum sibi commissum idoneum reddat ad maximos uberrimosq; huius sacramenti fructus percipiendos; singulis diebus festis, qui scilicet frequentem illius communionem proximè antecedent, atque adeo sæpius prout opportunum viderit, illum accurata, piq; concione docebit, planeq; explicabit fidem, doctrinam, excellentiamq; huius præstantissimi sacramenti; quo item modo ad illud sumendum accedant; quàm admirabiles itidem illius fructus sint, quanta vis, ac dignitas: & denique ubi sumpserit, quo modo gratiam conferuent.

Ioan. 7.

Hos autè fructus enumerare poterit. Gratiam in animam influit, cum purè, & sanctè sumitur: Qui manducat, inquit Dominus, meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Qui enim pietatis, & religionis studio affecti hoc sacramentum sumunt, Christi corpori tanquam viua membra inferuntur, si quidem scriptum est: Qui manducat me, & ipse viuet propter me.

Ibidem.

Animam alit, atque sustentat: quosque vsus corpori panis & vinum adfert, eos omnes animæ saluti, & iucunditati, ac meliori quidem ac perfectiori ratione, Eucharistiæ sacramentum præbet. Vires animæ addit, efficitq; ut spiritus diuinarum rerum delectatione magis commoueat, virtutibus augeatur, ac diuinè corroboretur.

Venialia peccata hoc etiam sacramento remittuntur: ut meritò dicat Sanctus Ambrosius, panem hunc quotidianum sumi in remedium quotidianæ infirmitatis.

Viros præbet, ut à criminibus fideles puros & integros, atque a tentationum impetu incolumes se conferuent. Ac præterea tanquam cœlesti medicamento animam præparat, nè alicuius mortiferæ perturbationis veneno facillè infici, & corrumpi queat.

Concupiscentiæ ardorem debilitat, dum charitatis igne animos fidelium vehementer inflammat.

Postremò ut vno verbo dicatur, summam vim habet ad æternam gloriam cõparandam. eius videlicet gratia, dum hanc vitam fideles degunt, conscientie pace & tranquillitate perfruuntur: deinde eius virtute recreati, non secus atq; Elias, qui subiciueritij panis fortitudine ambulauit vsq; ad montem Dei Oreb, cum ex vita emigrandi tempus aduenit ad æternam gloriam & beatitudinem ascendunt.

3 Reg. 19.

De frequenti sacræ communionis vsu

AD saluberrimū igitur huius sacramenti frequenter sumendi vsum Parochus fideles cohortabitur, atque excitabit, nascentis Ecclesiæ institutis, ac exemplis, & sanctorum patrum omnium consentientè doctrina, ut ex Catechismo Romano discere poterit; & sententia œcumenicæ Synodi Tridentinæ: que optaret quidem, fideles in singulis Missis non solùm spiritali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiæ perceptione communicare. curabit certè, ut præter Paschatis communionem, quæ Ecclesiæ præcepto necessaria est; saltem in præcipuis solennitatibus, veluti die Natali Domini, Epiphania, Pêtecostes; in diebus item festis maioribus Beatæ Mariæ Virginis communicent.

Crebris præterea monitis, illud quod beatissimus Siluerius Pontifex statuit, in consuetudinem reuocare studebit; ut qui sæpius non communicant, in quadagesima saltem Dominicis diebus corpus

Domini-

Seff. 1. de b. c. 6.